

Redakcja i Administracja
Warszawa
ul. Wawicka 7—Tel. 5.06.70

KRAKÓW
ul. Dunajewskiego 5
Telefon 103, 10

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ
WYCHODZI CODZIENNIE RANO
WYDAWCA: RADA NACZELNA P.P.S.

Cena **15 groszy**
za numer
Miesięcznie **3*50**
złotych
Zagranicą **6 złotych**

Konto PKO w Warszawie Nr. 29.129
Pocztowe Przekazy Rachunkowe
Urząd Pocztowy Warszawa i Kartoteka H. 108

Warunki prenumeraty: w Krakowie z odnośnieniem miesięcznie zł. 3,50, na prowincji miesięcznie zł. 3,50, zagranicą zł. 6.—, za zniżką adreś 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetr w tekście gr. 50, zwyżkające gr. 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drabina za wyraz 20 gr. Pozytywki i zniżki na wyjątki pracy bezpłatnie.
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych zwyżkający 6-cio szpalowy. Za trasę odpisze Redakcja nie odpowiada.

Na przetłomienie

Nie trzeba zbytniej przenikliwości, by stwierdzić fakt, że świat w coraz szybszym tempie „przepalania się” na części, które można nazywać światem dnia wczorajszego i światem jutra. Zwiększenie lewicy we Francji może się stać początkiem wydarzeń o znaczeniu epokowym. Mamy już teraz w Europie dwie grupy państw, oddające się coraz bardziej od siebie: faszystowską i antyfaszystowską. Państwa o charakterze pośrednim, pół czy ćwierć-faszystowskie, będą przedzielnymi zmuszone do przylgnięcia do jednego z tych grup. Neutralność stanie się niemożliwością.

Gdy piszemy o państwach o charakterze pośrednim, mamy na myśli także państwa demokratyczne, rządzone przez partię burżuazyjną. Choć bacznie śledzi rozwój wydarzeń np. w Anglii, ten nie ma wątpliwości, że pełne to mocarstwo przetrwa ten sam głęboki kryzys wewnętrzny, co wszystkie inne kraje kapitalistyczne i że mimo znacznej poprawy gospodarczej w ostatnich dwóch latach, rządy konserwatywne dobiegną tam kresu. Od ostatnich wyborów w listopadzie r. ub. Partia Pracy odebrała konserwatystom w wyborach uzupełniających już dwa mandaty. Można śmiało powiedzieć, że opinia większości społeczeństwa w Anglii jest już obecnie po stronie Partii Pracy, jest rzeczą bardzo prawdopodobną, że za dwa lata zostanie rozwiązana przed upływem kadencji, powoła rząd konserwatywny nie będzie mógł na dłuższą metę utrzymać się przeciw wyraźnej woli większości wyborców. Już teraz jednak nacisk moralny Partii Pracy na konserwatystów jest duży i ci muszą się poważnie liczyć z jej opinią. A jeżeli nastąpi porozumienie między Partią Pracy i socjalistami francuskimi co do programu polityki zagranicznej, to wpływ i znaczenie Partii Pracy wzrośnie niepomniernie i sytuacja konserwatystów będzie coraz trudniejsza.

Dokola faszystów środkowoeuropejskiego powstaje pierścienie państw anty-faszystowskich, który coraz to więcej się rozszerza i wzmacnia. Niech nas nie ludza zmywać, że to nie Niemiec, że to inne postacie dyplomatyczne na szachownicy świata. Są to państwa bez większego znaczenia. Błąd dziełom nie rozwija się po linii prostej, ale zrygać nie zmieniają kierunku ani punktu, do którego bieg zmierzają. Rozprawa z faszystem musi być i będzie stożona, a wszystkie „znaki na ziemi” wskazują, że termin jej rozprawy szybko siбли.

W Polsce znowu „coś wisi w powietrzu”. Pamięć powszechna nie niemał przedświadczenie, że lada dzień nastąpią doniosłe zmiany. Nie będziemy powta-

rzali różnych poglądów i plotek, krążących w mieście, a temniej — komentowali je. Chcemy tylko stwierdzić fakt, niezalezny od Polski, od woli, sympatyj czy antypatyj różnych zmagających się u nas grup i prądów, mianowicie: pochod demokratycznej w Europie zachodniej, zwłaszcza zwycięstwo lewicy we Francji. Z faktem tym każde państwo liczyć się musi, a więc także i Polska. Liczyć się musi podwójnie, zarówno pod względem politycznym, jak gospodarczym. Zwycięstwo lewicy we Francji, to cios nie tylko dla faszystów, lecz także dla — faszystów — nacjonalistycznych towa-

rzyszy „lavalizmu”.
Zbliża się chwila, w której Polska musi rozstrzygnąć, z kim chce iść z Zachodem przeciw faszystowskiemu Hitlerowi i Mussolinim przeciw Zachodowi. Okres neutralności — jeśli tak delikatnie, lecz niezbyt zgodnie z prawdą, określimy politykę „sanacyjną” — ma się ku końcowi. Od szeregu lat zapowiadaliśmy, że moment ten nadejdzie musi, i nadechodzi.
Masy pracujące uczynią wszystko, co w ich mocy, by rozstrzygnięcie wypadło po — linii Zachodu.
(Imb.).

Sojusz Chin i ZSSR?

Sensacyjne oświadczenie Marsz. Feng-Yuh-Suang

„Daily Herald” ogłasza wywiad z marszałkiem Feng-Yuh-Suang, wiceprezesem komisji spraw woj-skowych Rządu nankińskiego, prawą ręką prezydenta Czang - Kai-Szeka.
Feng - Yuh - Suang oświadczył, że zbrojny opór chiński przeciwko agresji japońskiej jest nieumieknio-ny. Program marszałka obejmuje:
1) sojusz chiński - sowiecki,
2) wzmożenie chińskich ruchów partyzanckich i istniejących ruchów antyjaapońskich,
3) zagwarantowanie swobód obywatelskich w całym Chinach,
4) zorganizowanie uzbrojenia mas ludności chińskiej.

5) natychmiastowe przerwanie wojny pomiędzy Rządem nankińskim a komunistami chińskimi, którzy są zdecydowanymi wrogami Japonii.
Marszałek dodał, że jest zwolennikiem zgodnej akcji na Dalekim Wschodzie Rząd w brytyjskiego, sowieckiego i amerykańskiego. Przemyśle tych państw przyniosłoby utrzymanie pokoju na wschodzie i zapobiegłoby wszelkim nowym podobojm Japonii.
Odpowiadając na interpelację w Izbie ministrów spraw zagr. Japonii Arida przyznał, iż sytuacja sowiecko - japońska nie jest wy-

jaśniona. Fakt ten mówca tłumaczył niedostateczną znajomością Japonii ze strony Sowietów oraz nieuzasadnionymi obawami. Zwiastuje za szkodliwe interwencje koncentrację znacznych sił so-wietkich na granicy.
Premjer Hirota, który wziął również udział w dyskusji, zazna-czył, że nie może przebieć do por-ządku dziennego nad wzrostem sowieckich sił wojskowych na Da-lem Wschodzie. Nie oznacza to jednak niebezpieczeństwa woj-ny.

Z Szanghaju donoszą: W Man-dzuriu zmógł się bardzo ruch partyzancki, zwłaszcza w prowincji Glin. Wojska japońskie musiały stoczyć poważne walki koło miast Kun-Czen-Tsy i Ba-tunko. Oddziały japońskie liczą niekiedy ponad 5000 u-zbrojonych ludzi.

Sytuacja we Francji

Przygotowania do objęcia władzy przez „Front Ludowy”

W kołach politycznych Francji, przysługując duże znaczenie do roz-mowy, jaką odbył wczoraj prezy-dent Sarraut z przywódcą socjali-stów tow. Blumem i prezesem par-tii radykalnej dr. Daladierem.
W kołach politycznych panuje przekonanie, że dalszy rozwój sy-tuacji politycznej będzie zależał w znacznej mierze od wyniku narad i konferencji, jakie odbędą grupo-wania lewicowe, w niedziele, bo-wiem zbierze się Rada Naczelna partii socjalistycznej, a we wtorek, na wniosek partii komunistycznej odbędą się wspólne zebranie przedstawicieli partii, wchodzą-cych w skład „Frontu Ludowego”, 18 b. m. wreszcie zbierze się Rada Naczelna Konfederacji Generalnej Pracy, która zostanie rozwią-zana sprawa ustosunkowania się do udziału w Rządzie.

Rozmowa premiera Sarraut z Blumem przeprowadzona w obec-ności Daladier'a odbyła się na żąd-anie Sarraut, który tożalnie chciał poznać z sytuacji szła zwycię-skiej w wyborach partii i ewentu-alego przyszłego premiera. Do-datk należy, że przed rozmową z Sarraut Blum był przyjęty przez prezydenta Lebruna.

Sarraut zapoznał Bluma z sy-tuacją finansową i polityczną nacisk na wszystkie akty swego Rządu, podjęte w obronie francja oraz wy-siłki, mające na celu rozproszenie

na rynku pieniężnym nastrojów, wywołanych niepewnością w ob-liczu zamierzonej zmiany Rządu. Sarraut zakończył swe wyjaśnienia zapewnieniem, że w finansach pań-stwowych nie nie usprawiedliwia nastroju alarmu i paniki.

W odpowiedzi na to Blum zawi-domił Sarraut i Daladier, iż na za-miar udzielił wyjaśnień w sprawie programu partii socjalistycznej. Uczył to bardzo dokładnie na zebraniu partii socjalistycznej, zwo-łanem specjalnie na niedziele do

Paryża. Blum zakomunikował, przytem ogólne linie deklaracji, którą ma zamiar złożyć w niedzie-łę. Przysły Rząd — zaznaczył — dążyć powinien przede wszystkim do wzbudzenia zaufania kraju do siebie samego, do swych źródeł dochodów, kredytu i zdolności twó-rzenia.

Według Bluma, naczelnem za-daniem przyszłego Rządu będzie przede wszystkim położenie nacis-ku na wzmożenie aktywności na poli ekonomicznej.

Blum zaznaczył równocześnie, iż nie ma zamiaru naruszyć prze-rodzeń kredytu narodowego i roz-dzić działalności kraju.

Zarówno na lewicy, jak i na pra-wicy można zauważyć tendencję, zmierzającą do umiędzienia rozpo-sowania przyszłego parlamentu na szereg drobnych grup. W kulasa-rskich łabz mówią, iż większość de-pułatów, należących do partii „jedności proletariackiej” czyli t. zw. Papiśtów, ma powrócić do szeregow partii komunistycznej, Z drugiej strony unia socjalistyczna i republikańska wystąpiła z pro-bletem utworzenia na terenie parla-mentu grupy „Frontu Ludowe-go”.

Analogiczne tendencje dają się zauważyć na prawicy. Zdaniem Marina — należałoby wytworzyć grupę stronnictw prawicowych i centrowych, do której weszli-by przedstawiciele niezależnych rady-kałów, celem skoordynowania ak-cji wszystkich elementów przeciw-nych „Frontowi Ludowemu”.

Przywódcą opozycji Labour Par-ty Attlee wyjechał wczoraj do Pa-ryża w towarzyszywie prof. Filipa Noela Bakera, b. sekretarza Arthura Hendersona w okresie konferencji rozbrojenkowej.

Rada Naczelna P.P.S.

Wczoraj rozpoczęła swe prace Rada Naczelna Polskiej Partii Socjalistycznej. Przewodni-czył tow. W. Topinek. Rada Naczelna uczciła pamięć poległych w Krakowie, Łwowie, Częstochowie i Chrzanowie, poczem wysłuchała referatu tow. K. Pużaka o położeniu o-

gólnem kraju. Przez całe popo-łudnie toczyła się dyskusja.

Posiedzenie Rady Naczelnej roz-poczęła się dzisiaj o godz. 9.30 i rana w sali teatralnej Związku Za-wodowego Kolejowców, ul. Czerwo-nego Krzyża 20.

Uchwała socjalistów hiszpańskich w sprawie wyborów Prezydenta Republiki

Wczoraj około północy odbyło się w Madrycie zebranie socjalis-tycznych deputowanych i z. zw. comissarios (elektorycy). Po oży-wionej dyskusji „compromissarios”

desygnowali Azana na stanowisko Prezydenta Republiki. Uchwała ta zapada 85-u głosami przeciwko 21. Po tem posiedzeniu zebrał się przedstawiciele „Frontu Ludowe-go”, o czem ogłoszono następujący komunikat: „Ponieważ wszystkie partii, tworzące „Front Ludowy”, zgodziły się na Azanę, jako na kan-dydata „Frontu Ludowego”, komi-тет centralny „Frontu Ludowego” proklamuje Azanę na kandydata „Frontu Ludowego” w wyborach na Prezydenta Republiki”.

Azana przybył wczorasz na ze-branie „compromissarios” partii swej, t. j. stronnictwa lewicowy republikańskiej. Oświadczył on m. in. co następuje: Na stanowisku Prezydenta Republiki bronić będę o-stroj, choćby nawet trzeba było prze-lać krew. Będzie prezydentem nieprzekupnym i niezgodnie nie lęka-jącym się. Nie ścierpię, aby poniża-ła Republikę. (PAT).

W Banku Polskim

Prezesurę obejmie dr. Młynarski lub Czechowicz?

Nominacja nowego prezesa Ban-ku Polskiego dotychczas nie nastę-piła, jakkolwiek oczekiwana jest w najbliższym czasie. Obawiają się przesza pełni nadziku. 30-ciu Wśród kandydatów na stanowi-sko prezesa Banku Polskiego wy-mieniał się nadal nazwisko dr. Feliksa Młynarskiego. Dr. Młynar-ski powrócił świeżo do Warszawy z Genui, gdzie brał udział w o-brońcach komitetu finansowego Li-gi Narodów.
Pogłoski o kandydaturze wice-prezesa BGK, p. Kożuchowskiego, na prezesurę Banku Polskiego e-partie są do woliowych przypusz-

czenia. Jak słychać, wiceprezes Kożuchowski pragnie pozostać na swem dotychczasowym stanowisku w B. G. K.

Ostatnio wypłynęło nazwisko b. ministra skarbu, p. Gabriela Cze-chowicza, jako wchodzącego po-ważnie w rachubę kandydata na prezesa Banku Polskiego. Podnosi się przytem, iż b. m. Czechowicz już przed kilku laty wystąpił z pro-gramu obrony złotego m. in. przez zastosowanie ograniczeń de-wizowych. Realizowany obecnie program finansowy - walutowy przypomina w dużej mierze tenden-cje b. m. Czechowicza. (PRESS)

Napreżona sytuacja w Grecji

Ubiegłej nocy odbyło się nadzwyczajne posiedzenie greckiej rady mi-nistrów, która zajmowała się sytua-cją, wywołaną przez decyzję kole-żarzy macedońskich, proklamującą 24-godzinny strajk. Rada ministrów uchwaliła dekret o mobilizacji per-sonelu kolejowego, jak również personelu tramwajów w Salonikach. Dekret wszedł w życie o g. l-ej w nocy. Miejscowe władze wojskowe w Salonikach, Kawalli i Larissie otrzymały rozkaz czuwa-

nia nad utrzymaniem spokoju.

W Salonikach doszło do starcia pomiędzy policją a robotnikami za-kładów manufaktury, strajkującymi od tygodnia i skłaniającymi inne kategorie pracowników do strajku. W czasie starcia odniosło rany o-koło 100 osób. Sytuacja nieległa po-gorszenia, ponieważ robotnicy tran-sportowi i włókiennicy gołowi są również przystąpić do strajku.

od granicy wschodniej do granicy zachodniej

Masowe obchody dn. 1 Maja w Polsce

Warszawa

W ostatnim dniu, mimo poczynienia przez nas wszelkich przygotowań, nie udzielono nam zgłoszenia na urządzenie wiece na rynku, gdzie więc corocznie się odbywał. Natomiast zezwolono na wiece poza centrum miasta, w katedrze, na placu „Makabli”.

Ale i tak puchód i wiece wypadły imponująco. W pochodziło wzięło

udział ponad 2000 ludzi. Na wiece zgromadziło się do 4000 ludzi, do których przemawiali: tow. Machay, Markus (z Wilna), dr. Kagan i Rouha.

Po wiece, który uczynił imponujące wrażenie, puchód udał się pod lokal Związków Zawodowych. Spokojnie nigdzie nie zakładano.

Grodno

Obchód 1-go Maja urządzałyśmy wspólnie z Bundem i Radą Klasowych Związków Zawodowych. W pochodziło wzięło szeregi brało udział ponad trzy tysiące ludzi. Wiece odbył się pod gołem niebem na placu Batoro; przemawiali tow. Roszkowski, Gurwicz, Pietrzkowski i od młodzieży TUR tow. Sankowski. Na wiece było około 8000 ludzi. Wyrażała się znaczna grupa kobiet — żon bezrobotnych z dziećmi na rękach.

Puchód został rozwiązany przed lokalem OKR. PPS, gdzie przemawiali tow. Epsztajn i Roszkowski.

Wszystkie zakłady objęte były strajkami łącznie z warsztatami parowozowni kolejowej.

W pochodziło ZZZ było około

Siemiatycze

Wspólny puchód PPS i Bundu (około 400 uczestników, 5 sztafardów, 10 transparentów) przebiegał ulicami miasta, poczem na

Lapy

Obchód 1 Maja w Lapach był imponujący, przy masowym udziale kolejarzy.

O godz. 10 min. 30 z przed domu Z. K. wyruszył olbrzymi puchód z orkiestrą, dwoma sztandarami i kilkunastu transparentami. Puchód poprzedzany był przez oddział rowerzystów. Puchód przemarszował głównymi ulicami miasta i przybył spowrotem pod dom Z. K. gdzie odbyło się olbrzymie zgromadzenie robotnicze. Przemawiali tow. Kłosowska imieniem kobiet pracujących, oraz tow. Pietrzkowski z Warszawy. Rezolucję 1-Majową P. P. S. przyjęło entuzjastycznymi oklaskami.

W godzinach wieczornych w olbrzymiej sali Z. K. odbyła się Akademia, na program której złożyło się przemówienie tow. Pietrzkowskiego oraz bogata część artystyczna. Okrzykami na cześć PPS i ZZZ akademia zakończono.

400 ludzi. Robotnicy przemysłu drzewnego, należący do ZZZ, z okrzykami: „Niech żyje PPS” i „Niech żyją Klasowe Związki Zawodowe”, przybyli pod nasz lokal, celem wspólnego manifestowania i wstąpienia do szeregów Klasowej organizacji.

Łuck

Staraniem PPS i Bundu odbył się puchód 1 Maja w Łucku, oraz Akademia w mieście.

W pochodziło brało udział około 700 osób.

Przewodniczyli na Akademii tow. Cudnoch; przemawiali tow.: Cudnoch, Żurawski, Dyktyński i adv. Epsztajn z Warszawy, oraz odbyły się deklaracje.

Na Akademii uczestniczący poległych towarzyszy.

Śląsk Cieszyński

SKOCCZÓW.

Mimo niepodpisenia pogody, braku ubrania, zwłaszcza u bezrobotnych i pracujących przy regulacji rzeki, robotnicy i chłopcy z sąsiednich miejsc, przybyli na uroczystość bardzo licznie.

Na wiece, który odbył się w ogrodzie hotelu pod „Konem” było kilka tysięcy osób.

Nastroj był podniecony, zwłaszcza wśród robotników zatrudnionych przez Fundusz Pracy przy regulacji rzeki, albowiem robotnicy ci są wyzyskiwani w niesłychany sposób, także im się pracować w akordzie przy którym zarabiali aż 11 do 12 zł. tygodniowo. Koniecsem jest, by miarodajne czynniki wyglądały nie do skandalicznego stosunku.

Na wiece przewodniczył tow. Handel z Zw. Małorolnych. Przed wygłoszeniem sekretarz Zw. Zaw. Rosner, a następnie tow. Handel. Rezolucję przyjęło jednomyślnie.

JAWORZE, JASZENICA I RUDZICA, obchodzili święta robotnicze nadzwyczaj uroczysto. Olbrzymi puchód, z orkiestrą na czele, oraz z wielką ilością kobiet i dzieci przybył z Rudzicy do Jasienicy.

Na wiece tow. tow. z Rudzicy i Jasienicy wrócili pochodem do swych miejscowości. W Jasienicy przemówił krótko do manifestujących tow. Podstawny. Również towarzyszy z Jasienicy urządził akademię, na której krótkim przemówieniem wygłosił tow. Ros-

nicy, gdzie już czekały wielkie masy robotników, kobiet i dzieci.

Po uformowaniu pochodu ruszono do Jaworza. Tow. tow. z Jaworza przybyli naprzeciw. Następnie kilkunastu puchód, w którym przegrzwały 3 kapele, przeszły aż do parku przed Urzędem Gminy do Jaworza. W pochodziło niesiono kilkanaście sztandarów, słonecznie przedstawiały się ten pochód, w którym maszerowały „siłaczki” i „siłaczce” ze Słow. Kulturowo - Ośw. „Siła”.

Tutejsi towarzysze twierdzą, że tak liczny obchód w naszych okolicach już dawno nie było (po mrozie ulewnej deszczu).

Zagali więc tow. Chalupski, który udzielił głosu tow. Rosnerowi. Tow. Rosner — mówił znaczenie 1 Maja. Wspomniał również o walce, jaką prowadzi robotnicy firmy „Lenko”, B-cia Deutsch w Wapienisku, stojący w walce o swoje prawa.

Po wiece tow. tow. z Rudzicy i Jasienicy wrócili pochodem do swych miejscowości. W Jasienicy przemówił krótko do manifestujących tow. Podstawny. Również towarzyszy z Jasienicy urządził akademię, na której krótkim przemówieniem wygłosił tow. Ros-

Zagłębie naftowe

SCHODNICA. 1 Maj w Schodnicy odbył się w podniosłym nastroju. W święcie tem wzięła udział cała niemal ludność tej robotniczej osady.

Puchód wyruszył o godz. 3 po poł. z Domu Robotniczego na plac przy Targowicy. Do zgromadzonych przemawiali: tow. Skalak, tow. Piotrowski (PPS) i tow. Smolnicki (USDP). Rezolucję uchwalono jednomyślnie.

Po zgromadzeniu ruszył barwny puchód przez całą osadę spowrotem do Domu Robotniczego, gdzie tow. Suwała zakończył uroczystość. Podczas pochodu przegrywała orkiestra z Borysławia.

Wieczorem w sali Domu Robotniczego odegrana została sztuka okolicznościowa.

DROHOBYCZ. Przebieg święta robotniczego wypadł u nas naprawdę imponująco. Mimo że policja nie dopuszczała do miasta ludzi ze wsi, nie zdążyło się na wiele, bo w zgromadzeniu i pochodziło wzięło udział, skromnie licząc, 5 tysięcy ludzi.

W dniu 1 Maja robotnicy „Polminu”, „Drosu” i innych przedsiębiorstw zamieszkali we wschodniej części miasta, zgromadzili się przed lokalem ZZZ, skąd wyru-

czył puchód z orkiestrą i sztandarami do Domu Robotniczego. Zgromadzenie zgłosił tow. Lachowicz, na wniosek którego zgromadzenie uccili państwo poległych w ostatnich walkach robotników Jednostki. Wobec milczenia, a orkiestra odegrała hymn żałobny.

Po objęciu przedziwnego Błogo, jako przewodniczącego, tow. Bachmana, jako sekretarza im. PPS, a tow. Smuklika. Tym kawa im. USDP, przemówił w podniosłych słowach tow. Wieruszewski w języku polskim, a tow. Skibiński w jęz. ukraińskim. Rezolucję zostały uchwalone jednomyślnie.

Następnie uformował się kilkutyśny puchód i na rynku, po przemówieniu tow. Błogo, został rozwiązany.

W przeddzień święta wieczorem w sali Szkoły technicznej, odbyła się piękna Akademia 1-majowa, zorganizowana przez tow. ZZZ. Przemawiał tow. Zygm. Piotrowski. Obok deklaracji, odegrano obrazek sceniczny „W Drobawie Górniczej”.

Zarząd TUR-a i Rada Robotnicza składają w tym miejscu towarzyskom i towarzyszom, którzy brali udział w zbiorze pieniędzy, milicji, oraz tym wszystkim, którzy się przychylni do uświetnienia święta robotniczego, serdeczne podziękowanie.

Baranowicze—miasto nędzy

(kor. własna)

Baranowicze to miasto ponad 25-tyśosobne, o charakterze wytłumie handlowym, nieuprzemysłowione. Ponieważ powstało przed 50 laty, jest miastem blednym, bez bruków, hudyków miejskich, lokal szkolny i t. p.

Ponieważ jest to jeden z głównych punktów węzłowych na Kresach, cała biedota, która szuka pracy, musi zawiadzić o Baranowicze — i czad w mieście nędzy. Przez szereg lat kryzys i zastój budowlany (a roboty budowlane były prawie jedynym przemysłem m. Baranowicz) przyczyniły się do wstrzymaniu prac, wskutek czego proletariatu baranowicki znalazł się w położeniu wprost bez wyjścia.

Dziś, w 18-ym roku niepodległości, wielu ludzi mieszka tu w ziemiankach i norach; urządzone są przyce piętrowe; gnieździ się tysiąc

i inne zarazy; pół nagle dzieci dzień i noc spędzają na przeczach, bo nie mają ubrań, ani obuwia, o szkole niema wogóle mowy.

Baranowicze liczą około 2000 bezrobotnych nędzarzy, którzy do słowne giną z głodu.

Na ostatniej konferencji Związków Zawodowych postanowiono wysłać delegację do miejscowych władz z żądaniem bezwzględnego uruchomienia robót publicznych i zapewnienia tym nędzarzom choć minimalnego zarobku, by z głodu nie zginęli. Delegacja udala się do miarodajnych czynników, ale tam

wprost oświadczone jej, że niema pieniędzy na uruchomienie robót.

Straszne samobójstwo bezrobotnego urzędnika

Przy eksmitowaniu z mieszkania

W piątek rano wydarzył się we Lwowie przy al. Piłsudskiego Nr. 38, wstrząsający wypadek, którego ofiarą padł bezrobotny pracownik umysłowy Józef Marusiewicz, osierocając żonę i 3-letniego synka.

Marusiewicz, pozostający bez pracy od 4 lat, nie płacił czynszu od 2 lat za małą izdebkę partelową i na tem miał ciągle zaciąg z właścicielką realności, która ostatnio wniosła do sądu skargę eksmisyjną.

W dniu 5 b. m. przybyli do Marusiewicza komornik i żądał opłaty za użyczenie ognia, odwołując się do polskiego sądu, gdzie zmarł.

Marusiewiczowi oraz jego synowi odprowadzono na komisariat policji.

Wśród jawniła się policja, wobec której Marusiewicz oświad-

Defraudant ukarany

W dniu 22 kwietnia 1936 r. odbyła się w Sądzie sprawa przeciw-

czył, iż mieszkanie zajmą po jego trupie. W związku z tem prokurator wydał nakaz aresztowania Marusiewicza.

W piątek o godz. 4-tej rano przybyli do Marusiewicza 6 posterunkowicy i żądali opuszczenia mieszkania. Marusiewicz zabierał rykoszety od węgierza. Po długich rokowaniach wypuścił żonę i syna oknem, poczem obłął się ben zyną i podpalł. Gdy Marusiewicz padł nieprzytomny na ziemię, posterunkowicy wyważyli drzwi i weszli do mieszkania. Marusiewicz po ugaszeniu ognia, odwołując się do polskiego sądu, gdzie zmarł.

Marusiewiczowi oraz jego synowi odprowadzono na komisariat policji.

Wko Józefowi Sośnickiemu, byłemu instruktorowi Oddziału Pułaskiego Zw. Zaw. Rob. Rólnych za kradzież pieniędzy związkowych.

Sośnicki został w pierwszej sprawie (a ma ich kilka) ukarany 3-miesięcznym aresztem.

Po dokonaniu sprzeniewierzenia w Związku Zawodowym Robotników Rólnych Przecypopolnej Polskij dw Sośnicki został przyjęty do Związku Zawodowego Robotników Rólnych i Leńnych (ZZZ) przez vice dyrektora Ubezpieczalni Społecznej w Ciechanowie Z. Jabłońskiego, który był uprzedzony o tem, że Sośnicki został usunięty za wykroczenie natury etycznej i że sprawa skierowana jest do Sądu. P. Jabłoński odpowiedział: „że jest go to nie nie obchodzi, dla niego jest ważnym, że Sośnicki będzie rozbił klasowy Związek Robotników Rólnych” (II).

P. Jabłoński otrzymał pobory z instytucji społecznej, utrzymywanej ze składek pracowników. Pozwała sobie na protegowanie takich ludzi, widocznie liczy, że szef wydziału personalnego w Ministerstwie Opieki Społecznej, p. Trella, nie będzie miał mu tego za złe, bowiem działalność jego, to walka z „cekwistami”, a p. Trella jest przecież specjalistą od tych spraw!

(D. c. n.).

P. C. WODEHOUSE.

Burzliwa pogoda

Z upoważnienia autora przełożyła B. Kopelówna

Ronnie rozmawiał się nieprzyjemnie.

— Prawdopodobnie mama twierdzi na podstawie tego, że Sue pojechała na dzień do Londynu po jakiegoś zakupy czy coś podobnego. Nie powiedziałbym, że jest mama w najlepszej formie.

— Jeżeli naprawdę chcesz wiedzieć, to twierdząc na podstawie tego, że widziałam ją i młodego Monty'ego Bodkina, jedzących wspólnie lunch w „Berkeley”, a potem spotkałam ich razem w pociągu... — Monty'ego Bodkina!

— „Gdzie mieli chętność udawać, że się nigdy przedtem nie widzieli.

— Jadła lunch z Monty'm?

— Jadła lunch z Monty'm i oczkowała go i trzymali się za ręce... O, na miłość Boską, Ronnie, wysył trochę swoją inteligencję. Czy nie widzisz, że ta dziewczyna jest zupełnie taka sama, jak inne? Jeżeli nie widzisz, stan twój jest naprawdę beznadziejny. Między Bodkina przyjechał tu dzisiaj, aby zostać sekretarzem twojego wuja. Przed dwoma dniami jeszcze miał jakąś tam posadę w Towarzystwie Wydaw-

nictwem Mammoth. W pociągu powiedział mi, że zgłosił rezygnację. Dlaczego to zrobił? I pocią tu przejechał? Niewątpliwie dlatego, że ta dziewczyna chciała go mieć tutaj i namówiła go do tego... I gdy tylko dowiedziała się, że wszystko zostało załatwione, skorzystała z twej nieobecności, aby wykręcić się do Londynu i pomówić z nim. Jesli by było w tem nie podejrzane, pocie mieliby udawać, że się wcale nie znają? Nie, tak jak stwierdziłeś dopiero, nie tańcząc po pokoju i nie spierając się z kapelusza.

— Uważa. Otworzyły się drzwi. Wszedła lady Konstancja Keeble.

W drzwiach lady Konstancja stanęła. Spojrzała od jednego z nich do drugiego z zadumą w oczach. Była weteranką zbyt wielu pięknych dawnych waśni rodzinnych, aby nie odczuć naprężonej atmosfery. Siostra Ję Julia zacięła i otwierała pięści. Siostrzeniec Ronald spoglądał prosto przed siebie z zacięciemienionymi oczami. Przez lady Konstancję przeszedł deszcz — taki sam, jaki powoduje, iż koń frontowy wzdryga się na dźwięk trąbki. Oczywiście mogła być zupełnie prywatna kłótnia, ale wojowniczy duch lady Konstancji skłaniał ją, aby wzięła w niej udział.

W lady Konstancji Keeble działał instynkt jeszcze silniejszy od instynktu bojowego — a mianowicie potrzeba występowania w roli krytyka braków ubra-

niowych najbliższych i najdroższych osób. Było to prawie automatycznie u kasztelanki z Blandings, mającej za sobą całe lata obcowania z bratem Clarence'em, który, gdy spuszczało się z niego na chwilę wzrok, gotów był zejść na obiad we flanelowych spodniach i w starej myśliczkiej bluzie.

Teraz więc, chociaż żadna była walki, przemówiła raczej jako krytyk, aniżeli jako wojownik.

— Mój drogi Ronaldzie! Ten krawa! Ronnie Fish przeszedł po niej powoli wzrok. Tak, tego tylko było mu potrzebne żyły jego przenikała trucizna; cały świat chciał się; w uszach dźwięczały drwiny zielonookich diabłów, a przekleście ciotki zjawiały się, aby zwracać mu głowę krawatami. Takby się czuł Otello, gdyby w chwili, gdy układał poduszki, ktoś dotknął jego ramienia i skrytykował krój kaptana.

— Czy nie wiesz, że mamy dziś wieczorem prozowny obiad? Idź zaraz i wbił białą krawatkę.

Ronnie, pomimo swych niedoli, odczuł domaganą niesprawiedliwość. Czy ciotka jego posadza go o ignorancję w kwestiach podstawowych form życia? Rozumie się, że gdyby wiedział, zanim zaczął się ubierać, że ma być przyjęcie, włożyłby na siebie odpowiedni na to okazję sztywnego angielskiego gentelmana. Ale zważywszy, że powiedziano mu o tem zaledwie przed dwiema minutami...

